

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/76/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912207085
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5912207085.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 2C/106/2012-126 zo dňa 20. novembra 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd v celom rozsahu zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal uložiť odporcovi zaplataenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej navrhovateľovi tvrdeným nesprávnym úradným postupom exekučného súdu - Okresného súdu Ružomberok. Nesprávnosť postupu mala spočívať v okolnosti, že exekučný súd nerozhodol v zákonnej lehote o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia v exekučnej veci navrhovateľa ako oprávneného vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. Ex 18408/2010. Prvostupňový súd z pripojeného exekučného spisu (sp. zn. 3Er/20/2011) zistil, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie predmetnej exekúcie bola súdu doručená dňa 21.01.2011, následne súdnemu exekútorovi bolo udelené poverenie dňa 27.01.2011, ktoré bolo doručené súdnemu exekútorovi dňa 31.01.2011. Poverenie tak bolo vydané v zákonnej lehote 15-tich dní od doručenia žiadosti, v súvislosti s jeho doručovaním neboli zistené prieťahy. Na základe týchto zistení okresný súd ustálil, že exekučný súd konal v predmetnej veci bez prieťahov a napriek tomu, že exekučný titul bol v časti v rozpore so zákonom, rozhodol v lehote 15-tich dní aj o udelení poverenia a súčasne aj o čiastočnom zastavení exekúcie, pričom z hľadiska hospodárnosti konania bolo poverenie súdnemu exekútorovi doručované spolu s predmetným uznesením. Navrhovateľom tvrdený nesprávny úradný postup ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom tak nebol preukázaný, preto jeho žalobný návrh vyhodnotil ako nedôvodný.

O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech právo na ich náhradu nepriznal, nakoľko odporca si trovy konania neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorým sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie.

Namietal, že v napadnutom rozhodnutí sa vôbec nezodôvodňuje, prečo v čase rozhodovania okresný súd dospel k záveru, že neboli splnené podmienky pre prerušenie konania, čo spôsobuje jeho nepreskúmateľnosť. Vyslovil nesúhlas s tvrdením súdu, že návrh na prerušenie konania nepodporil žiadnymi listinami. Podal elektronicky na e-mailovú adresu súdu návrh na zrušenie pojednávania spolu s prílohou - ústavnou sťažnosťou. Požiadal tak riadne o prerušenie konania, uviedol pre to dôležité dôvody a predložil aj listiny spájané s označenými dôvodmi. Navyiac uskutočnil podanie obsiahnuté v texte žaloby, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu nič nemení na tom, že v jeho očiach a objektívne aj v očiach verejnosti tohto sudcu nemožno považovať za nestranného. Zdôraznil, že rovnaký právny názor bol vyslovený v obdobných skutkových a právnych veciach aj v rozhodnutiach Krajského súdu v Trnave, Nitre a Prešove. Takáto rozhodovacia prax je zrejme aj z judikatúry Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. v spojení § 156 ods. 3 O.s.p.), rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

V prejednávanej veci okresný súd samostatným uznesením č. k. 2C/106/2012-123 zo dňa 20.11.2013 zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania, ktorý bol podaný elektronicky dňa 20.11.2013, pričom v ňom boli opätovne uvádzané tie isté dôvody na zrušenie pojednávania a prerušenie konania, ktoré boli uvádzané navrhovateľom v podaní zo dňa 25.03.2013, o ktorom bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Ružomberok č. k. 2C/106/2012-76 zo dňa 14.05.2013 a ktoré bolo potvrdené rozhodnutím Krajského súdu Žilina č. k. 8Co/367/2013-97 zo dňa 30.09.2013.

Na základe uvedených skutočností preto nedošlo k pochybeniu okresného súdu, pokiaľ rozhodoval o zamietnutí návrhu (v poradí druhého) na prerušenie konania a zároveň následne vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom. Týmto postupom nedošlo k zásahu do procesných práv účastníkov konania, resp. do procesného práva navrhovateľa. Ak bol navrhovateľ názoru, že tento procesný postup nebol správny, tieto námietky vzniesol v rámci podaného odvolania.

Dôvod na prerušenie konania videl navrhovateľ v skutočnosti, že podal ústavnú sťažnosť, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení jeho práva na zákonného sudcu a práva na nestranný súd, ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyhlásenia sudcu povereného prejednávaním veci. Okresný súd tento dôvod nepovažoval za skutočnosť pre prerušenie konania. Vychádzal z toho, že krajský súd rozhodol o nevyhlásení zákonného sudcu z pojednávania veci, preto nejde o otázku, ktorú nie je súd oprávnený riešiť. Rovnako sa nestotožnil s názorom navrhovateľa, že v konaní pred Ústavným súdom sa rieši otázka, ktorá má význam pre rozhodnutie súdu v prejednávanej veci. Poukázal na to, že táto nemá priamy dopad na posúdenie nároku navrhovateľa, t.j. vyriešením sporu vo veci samej.

Navrhovateľ v podanom odvolaní sa správnosti týchto záverov okresného súdu nedotýka, neuvádza žiadne konkrétne argumenty.

Ak navrhovateľ namietal, že vo veci rozhodoval zaujatý sudca, krajský súd túto námietku nepovažuje za dôvodnú. Zodpovedá doterajšiemu priebehu konania a stavu veci, že zákonný sudca (správne) postupoval v intenciách záväzného rozhodnutia nadriadeného súdu o jeho nevyhlásení. Odvolateľ v návrhu na odročenie pojednávania, ani v posudzovanom odvolaní neuviedol žiadne iné (ďalšie okolnosti), ktoré by mali zakladať jeho vylúčenie než tie, ktoré už boli predmetom posúdenia nadriadeného súdu. Zároveň dotknutý záver o nevyhlásení rešpektuje aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR (napríklad uznesenia sp. zn. 3Nc/14/2010 z 31.05.2010; 6Cdo/201/2013 z 19.06.2013) v otázkach posudzovania inštitútu sudcovskej nestrannosti.

Navrhovateľ sa v dôvodoch odvolania nedotkol hmotno-právnych dôvodov a to nepreukázania nesprávneho úradného postupu ako základného predpokladu pre vznik zodpovednosti štátu za škodu uplatneného navrhovateľom.

Odvolací súd nemôže v sporovom/kontradiktórnom konaní nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu účastníka/odvolateľa a formulovať namiesto neho odvolacie dôvody, respektíve preskúmať rozhodnutie na základe iných, než účastníkom konania v odvolaní vznesených námietok. Krajský súd preto nemal právny dôvod, ani možnosť zaoberať sa posúdením správnosti záverov okresného súdu o nenaplnení tejto podmienky a to existencie nesprávneho úradného postupu. Je výlučne na ťarchu odvolateľa, že vo vzťahu k žiadnemu z vecných argumentov, na ktorých okresný súd založil svoje meritórne zamietajúce rozhodnutie, nepredložil relevantnú, resp. akúkoľvek argumentáciu.

Odvolací súd ako vecne správne potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnuté, ale od rozhodnutia vo veci samej závislé výroky o trovách prvostupňového konania. Okresný súd náležite aplikoval zásadu úspechu v spore i návrhový charakter rozhodovania o náhrade trov.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že odporcovi ich náhradu nepriznal. Navrhovateľ nebol v tomto štádiu konania úspešný, preto podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Naproti tomu odporca si náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a fakticky mu ani žiadne trovy v súvislosti s odvolacím konaním nevznikli.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.